

Af: Anne Mette Torp, hoveduddannelseslæge i almen medicin, medlem af Nordic Young General Practitioners - annemettetorp@gmail.com

Tag på prækongres!

Dagen før Nordisk Kongres mødtes 60 yngre læger til prækongres. Konceptet er genialt! Man mødes om et fagligt program, som er målrettet uddannelseslæger og nyligt færdige speciallæger, men det er i høj grad det sociale udbytte, der er prækongressens store gevinst.

Mere end 12 forskellige nationaliteter var samlet til prækongressen, som strakte sig over to dage. Temaet var kvalitet i almen praksis med overskriften: "What can you do by next Tuesday?"

Både ligheder og forskelle

Programmet startede med oplæg fra repræsentanter for de fem nordiske lande: Hvordan er almen praksis or-

ganiseret? Hvordan foregår kvalitetsarbejdet? Og hvordan er hoveduddannelsen bygget op? Der er mange ligheder mellem landene, men også nogle spændende forskelle.

I Norge køber man et ydernummer den dag, man starter i hoveduddannelsen og er således ansvarlig for ca. 1000 patienter. I Sverige er man offentligt ansat og bruger meget tid på at registrere kvalitetsdata i hverdagen. Finland er organiseret i store enheder af 20-30 læger i samme hus, der hver især har mulighed for at subspecialisere sig. Island minder meget om Danmark, men kæmper lige nu med seks ugers ventetid for en almindelig konsultation.

Efterfølgende var der forskellige oplæg om kvalitet, især om kvalitets-

indikatorer, som bruges en del i udlandet, men ikke så meget i Danmark. I grupper blev det diskuteret, hvordan man kan forbedre kvaliteten af sit arbejde i hverdagen. Der var stor enighed om, at vi alle tit befinder os i konsultationer, hvor man kan tænke: "Det her kunne en socialrådgiver svare bedre på end jeg".

Pauserne var bevidst gjort lange for at give plads til smalltalk – og snakken gik virkelig lystigt! Man har mange ting til fælles som nordisk yngre læge, og spørgsmålet "Hvordan gør I hos jer?" gik igen mange gange i løbet af dagene.

Udflugt med udsigt

En udflugt til det nærliggende 'Ullandhaugtårnet' – et tårn på en bakke med

Linn Ekström fortæller om Sverige. Foto: Anne Mette Torp.

Belønning: flot udsigt fra Ullandhaugtårnet. Foto: Privat.

Finske Kati Lempinen er i gang med at starte en finisk udgave af FYAM. Foto: Anne Mette Torp.

Selv med et pakket program var der tid til at tage et fælles billede. Foto: Privat.

en fantastisk udsigt over Stavanger – var tiltrængt efter en dag med mange PowerPoint-præsentationer. De friske tog turen i medbragte løbesko. Det var stejlt, men det var det hele værd! Bagefter var der middag på en restaurant i byen, og nogle endte på karaoke, gik rygtet den næste dag.

I løbet af dagene var der også oplæg fra ikke-nordiske læger om organiseringen af primærsektoren i deres respektive lande. Rita fra Portugal fortalte, at hun har 180.000 patienter knyttet til sin klinik og har fem-minutters konsultationer. Alp fra Tyrkiet fortalte, hvordan sundhedsvæsenet er presset af strejke blandt personalet hver eneste måned. Nura fra Kirgisistan fortalte om den kæmpe udvikling, som almen praksis har haft der i de sidste fem år. De har udviklet et system, der minder meget om Danmarks.

Inspiration fra ligesindede

Den store værdi i prækongressen er det perspektiv, man kan få ved at møde ligesindede fra andre lande. At de ting, man kan være træt af i sin egen hverdag, også er udfordringer, som en læge i Sverige kan have. At lade sig inspirere af andres måde at gøre tingene

på. Og samtidig være med til at inspirere andre.

Kati Lempinen fra Finland er en del af Nordic Young General Practitioners. Hun har taget inspiration fra især Danmark og er i gang med at starte den finske version af Forum for Yngre Almen Medicinere. Hun undrer sig over, at de ikke har haft en forening for de yngre læger før, og hun glæder sig over, at det finske selskab for almen medicin ser positivt på tiltaget.

Stefan Krnac fra Slovakiet, en nyuddannet praktiserende læge, deltog i prækongressen for at finde inspiration til at reformere deres hoveduddannelse. I Slovakiet bliver man speciallæge i almen medicin på tre år. Alle kompetencemål er vurderet på kvantitet frem for kvalitet (dvs. tutorlæger godkender kun antallet af de specifikke patienter, som uddannelseslægen har set). I hospitalsdelen er der ingen objektive læringsmål, som lægerne skal bestå, og derfor sættes mange AP-læger til at lave papirarbejde og forefaldende arbejde.

Stefan blev så inspireret af den danske hoveduddannelse, at han nu er ved at læse sig igennem den danske målbeskrivelse ved hjælp af Google Translate.

En god investering

Nordisk Kongres startede få timer efter afslutning af prækongressen. Selvom prækongressen er to intense dage med mange nye indtryk (og måske lidt for lidt søvn), er man ikke mættet af kongres-stemning; man er derimod sulten efter mere.

Prækongres kan sammenlignes med warm-up til en festival – bare uden de mudrede gummistøvler. Man får en masse nye bekendtskaber, som man kan gå til sessioner med og spise frokost med. Man får en bedre forståelse for de nordiske forhold og kan bruge den viden i de kommende dages diskussioner. Ofte mødes man om aftenen efter de lange kongresdage og spiser mad eller går i byen sammen.

På den måde kan både de penge og den tid, som en prækongres koster, være givet godt ud – især hvis det er første gang, man skal på kongres. Og har man først været på prækongres én gang, får man lyst til at gøre det igen. Skal du med næste gang?

Husk at du kan se hele prækongressen som et "højdepunkt" på FYAM's Instagram-profil. //